

langt vi er nået ved gennemførelsen af Beijing-handlingsprogrammet.

Regeringerne skal bekræfte deres forpligtelse til at gennemføre programmet, men Beijing +5 skal også se fremad og overveje nye initiativer, som skal styrke gennemførelsen.

Beijing +5 er med til at holde ligestillings-spørgsmålene på dagsorden og give debatten et skub fremad i Danmark som i resten af verden.

Der er i mange lande sket fremskridt siden verdenskvindekonferencen i Beijing. Kvinders lige deltagelse i samfundet ses i mange lande som en forudsætning for en bæredygtig økonomisk, social og demokratisk udvikling. Beijing-satte skub i opbygningen af metoder og institutioner til at fremme ligestillingen. Det var også i Beijing, at man for første gang besluttede sig til at benytte mainstreaming-strategien, og at vægtningen fra et kvindeperspektiv alene til et kønsperspektiv blev introduceret.

Disse elementer indgår alle i mit forslag til den ny ligestillingslov, og med en vedtagelse af den ser jeg Danmark bevæge sig et skridt fremad på ligestillingsfronten. Men der er endnu lang vej at gå. Vi har slet ikke nået de resultater, som vi ønsker os.

Der bliver stadig handlet med kvinder, kvinder bliver stadig udnyttet seksuelt, kvinder udsættes stadig for mænds vold, og kvinder bærer den største del af verdens fattigdom; 60-70 pct. af verdens fattige er simpelt hen kvinder. Dette er blot eksempler på tilstande, som vi hverken kan eller vil acceptere, og derfor skal vi fortsat styrke og målrette vores indsats for at sikre ligestillingen mellem kønnene og sikre respekten for det enkelte individ uanset køn.

Konferencer som Beijing + 5 sætter politisk fokus på ligestillingsspørgsmål, vedtager anbefalinger til regeringer om håndteringen af dem og udvikler nye strategier. Kun ved at fastholde kvinders rettigheder på den internationale dagsorden kan vi være med til at sikre respekten for kvinders menneskerettigheder verden over og arbejde hen mod, at kulturelle værdier og normer ophører med at udgøre barrierer for kvinder. Kvinders rettigheder er nemlig menneskerettigheder, og kvinders rettigheder skal respekteres.

Beijing + 5's væsentligste opgave bliver at vedtage en politisk erklæring og et slutdokument, det såkaldte Outcome Document. Der er allerede enighed om den politiske erklæring, men alt for meget står tilbage at forhandle i slutdokumentet, og jeg kan love den danske de-

legation, der skal derover den 5. juni, at vi faktisk får ganske travlt.

I den politiske erklæring vil regeringerne bekræfte deres forpligtelse til at søge at overvinde barrierer for at gennemføre handlingsprogrammet, og erklæringen fastslår, at medlemslandene skal mødes igen i år 2005 for at vurdere, hvor langt man er nået. Muligheden for en femte verdenskvindekonference er hermed holdt åben.

I slutdokumentet er der kun opnået enighed om ganske få paragraffer under de seneste forhandlinger. Jeg ser dog meget positivt på det på grund af det punkt, som det ved fælles kræfter lykkedes Danmark og Sverige at få med, nemlig en tekst om kvinder med handicap. Det var et af de specifikke områder, som det danske Folketing under debatten om det internationale ligestillingsarbejde i januar 1999 ønskede at regeringen skulle prioritere, og det er altså også gjort.

Som vanligt er der uoverensstemmelser i forhandlingerne, som bunder i EU-landenes og ligestillede landes velbegrundede ønske om at knytte ligestillingsspørgsmål sammen med menneskerettigheder, demokrati, god regeringsførelse og ikke mindst politisk vilje. Her sætter udviklingslandene hellere fokus på udvikling og økonomiske ressourcer. Udtrykket »fuld anerkendelse af kulturel forskellighed« har næsten traditionen tro fundet vej til forhandlingerne som udviklingslandenes modtræk til EU's krav om en styrkelse af menneskerettighedsdimensionen.

Blandt de foreløbig mest kontroversielle temaer i forhandlingerne er ikke overraskende sundhed. Fra dansk side har vi siden før konferencen i Beijing kæmpet for en anerkendelse af kvinders seksuelle rettigheder. Det handler om kvinders ret til deres egen krop. Spørgsmålet er igen i år sat på dagsordenen på dansk initiativ, og regeringen lægger stor vægt på fremskridt på dette område.

Regeringen vil på samlingen i New York fortsat arbejde for de danske prioritetområder, som blev fastlagt i forbindelse med verdenskvindekonferencen i Beijing. Disse prioriteter er: kønsspecifik fattigdom, fattigdomsbekæmpelse, sikring af kvinders menneskerettigheder og seksuelle og reproduktive rettigheder, fremme af kvinders mulighed for at udfylde en central rolle i samfundsudviklingen, mainstreaming af kønsperspektivet, fremme af kvinders indflydelse, kapacitetsudvikling og rettigheder